

[Ebba Strange]

gerne får en så kold skulder fra både justitsministeren og den socialdemokratiske ordfører.

Jeg håber, at vi igennem behandlingen i retsudvalget kan få boret lidt mere i dette helt, helt, helt alvorlige problem. Hvis det er et spørgsmål om at lave nogle arresthuse om, så kan det være, at selv SF vil stemme for nogle ændringer af finanslovforslaget, som betyder en forbedring i den retning. Det skal ikke være rent fysiske ting, der forhindrer en afskaffelse af det, som er blevet kaldt tortur, og som i mange tilfælde virker som tortur på de mennesker, der er underlagt det. Det er så alvorligt, at vi må gøre noget ved det, og vi må gøre det i denne samling. Jeg synes, det er dejligt, at disse VS-forslag er kommet så tidligt, at vi har tid til at få dem gennemarbejdet.

Med hensyn til lovforslag nr. L 23 synes jeg det lyder humaniserende det dér med afhøringsvilkårene, det havde jeg ikke selv tænkt så forfærdelig meget på. Det er givet, at en afhøring, der trækker ud og trækker ud og trækker ud i timevis, lettere aftvinger en tilståelse end en afhøring, der forløber på en mere human måde, og derfor vil vi også støtte det forslag.

Til allersidst er der lovforslag nr. L 24. Jeg synes egentlig, der er noget rimeligt i VS-ernes forslag om, at man ikke behøver at gå til en total afskedigelse af en politimand, der har overtrådt nogle bestemmelser, men at man kan flytte ham til et andet område, så man ikke smider ham helt ud af det job, han har. Sådan har jeg læst forslaget, men nu kan ordføreren for forslagsstillerne jo fortælle os, hvordan han har ment det, da han fremsatte det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter de bemærkninger, der hidtil er faldet i anledning af, at disse lovforslag er blevet fremsat, vil jeg gerne komme med følgende betragtninger:

Jeg tror nok, at hr. Wilhjelm har fremsat disse forslag ud fra en ærlig personlig holdning; der er for mig aldeles ingen grund til at tvivle herom. Men så vil jeg gerne spørge hr. Wilhjelm, hvordan han tror det kan forenes at få respekteret retssikkerheden, når mere fremtrædende af hans partifæller optræder, som de gør, og ikke selv respekterer det,

de ønsker andre skal respektere, nemlig retssikkerheden. Der er en ganske klar uoverensstemmelse mellem de to holdninger, og det kan efter min opfattelse ikke rummes inden for samme parti, medmindre man kommer ud i det, som en anden ordfører betegnede som hykleri.

Jeg vil gerne forudskikke en anden bemærkning. Disse 7 første forslag, som vi har i dag, handler jo først og fremmest om efterforskning, men da det er nævnt af andre ordførere, vil jeg også allerede nu udtale på den radikale gruppes vegne, at i betragtning af den stærke stigning i antallet af anmeldt kriminalitet – jeg tror ikke, at der er en tilsvarende stor stigning i den grovere kriminalitet i virkeligheden, men der anmeldes mere – bør politiet efter vor opfattelse udvides. Jeg har forsøgt at overtale forskellige justitsministre, bl. a. venstres justitsminister og tidligere socialdemokratiske ministre. Jeg anerkender, at der er sket en forbedring, men der er al mulig grund til at tro, at politiet i øjeblikket er ude for et så stort arbejdspress, at det påvirker politiets optræden til skade for borgerne. Det giver om ikke en reel undskyldning, så en forklaring på noget af det, der er sket i den senere tid, og som efter min opfattelse ikke burde være sket.

Ministeren kom med et angreb og sagde, at der ikke var sket en underminering af retssikkerheden. Jeg er enig med ministeren i, at det nok er for groft at sige, at der er sket en underminering, men jeg er lige så uenig i det, ministeren derefter sagde, om, at der er sket en styrkelse. Jeg vil gerne begrunde min påstand om, at der i de senere år er sket en svækkelse af borgernes retssikkerhed.

I 1969 fastslog den daværende forsvarsminister, det nuværende folketingsmedlem hr. Ninn-Hansen, i en erklæring her i tinget, at forsvarrets efterretningstjeneste ikke registrerede lovlig politisk virksomhed, selv om man i øvrigt registrerede. I 1977 fastslog statsminister Anker Jørgensen, at man registrerede lovlig politisk virksomhed, når man i øvrigt registrerede af andre grunde. Og i 1980 fastslog den daværende justitsminister for den socialdemokratiske regering, hr. Henning Rasmussen, som en efterdønning af Bygger-sagen på Nørrebro, at politiet tilmed i visse situationer kunne afhøre folk om deres lovlige politiske virksomhed, selv om det kun drejede sig om overtrædelse af politivedtægt